

A. J.

10. februar 2022 ob 12:22
Kranj - MMC RTV SLO, STA

Odrski razmislek o radikalni osamljenosti in izgubljenosti zadnjih let

V **kranjskem gledališču** premiera avtorskega projekta Zadnji naj ugasne luč

V **Prešernovem gledališču** Kranj bo nocoj zaživel avtorski projekt Zadnji naj ugasne luč v režiji Doriana Šilca Petka in koprodukciji s Kinom Šiška. Predstava, ki prepleta glasbo, vizualije in igro, je bila kontroverzna zaradi okoliščin svojega nastajanja.

📸 Besedila za predstavo so nastala med vajami, izhodiščnega besedila, to je drame Rudija Šelge, pa ustvarjalci na koncu sploh niso uporabili. Foto: **Prešernovo gledališče** Kranj/Nada Žgank

V **kranjskem gledališču** zaradi "nepredvidljivega umetniškega procesa" umaknili Šeligovo dramo

Uprizoritev z odrskimi podobami raziskuje "status quo in njegovo melanholično dimenzijo". "Poraja se vprašanje, kaj je ta temačen opojni užitek, v katerem je lažje bivati kot pa se spremeniti. Zaradi obsežnosti in brezizhodnosti občutka katastrofe se zdi, kot da se je izgubila želja, da se še kamor koli premaknemo, kot da bi ostali v enem samem trenutku, zgolj še skopo razmišljujoči o sedanjosti," so o predstavi zapisali v gledališču.

Režiser je na novinarski konferenci povedal, da se uprizoritev ukvarja z modelom kataloškega snovanja različnih eksistencialno polnih situacij, ki so zelo blizu našemu doživljanju sveta, in sicer tako v splošnem univerzalnem smislu kot tudi v radikalni samoti, osamljenosti in izgubljenosti 21. stoletja, še zlasti zadnjih nekaj let.

"Projektno raziskujemo te male trenutke, v katerih naše duše trepetajo, hrepenijo po bližini, po stiku, po drugem, hkrati pa nam

zaradi nekih smrtnih paradoksov, lastnih egov, pritiskov kapitala, pritiskov celotnega družbenopolitičnega ustroja samim ne uspe izstopiti iz paradoksov, ki nas osamljujejo," je izpostavil Šilec Petek.

📷 Zadnji naj ugasne luč je študija absurdnosti sodobnega življenja, sveta, ki nam beži izpod nadzora, in čarobnosti, ki jo vendarle lahko poiščemo v kakofoniji bivanja, povzemajo v [kranjskem gledališču](#). Foto: [Prešernovo gledališče Kranj/Nada Žgank](#)

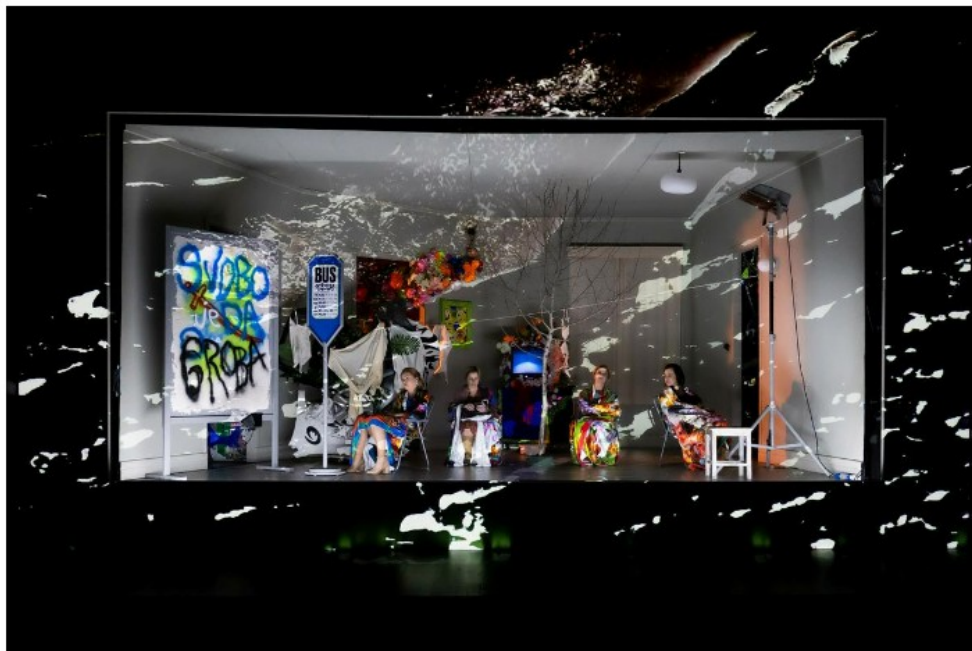
Odmik od klasičnih uprizoritvenih pristopov

Direktor [Prešernovega gledališča Jure Novak](#) je poudaril, da gre za posebno predstavo, gosto, kontemplativno študijo z malo besedila, veliko glasbe in vizualij, ki zelo ekspresivno niza občutja in atmosfere. Za likovno podobo je poskrbela skupina FrešTreš, za glasbo pa Laren Polič Zdravič.

Predstava je izšla iz študija drame **Rudija Šeliga *Kdor skak, tisti hlap***. Vendar se je ekipa ob premisleku, kako se najbolj iskreno in relevantno izrekat o vprašanih, ki jih odpira drama, odločila za avtorsko pot.

V proces nastajanja so bili močno vpeti tudi sami igralci, in sicer [Vesna Jevnikar](#), [Doroteja Nadrah](#), [Vesna Pernarčič](#), [Miha Rodman](#), [Vesna Slapar](#) in [Aljoša Ternovšek](#). Za scenografijo je poskrbela Nika Curk, za kostumografijo Tina Bonča, umetniška sodelavka je bila Maja Cerar, dramaturška svetovalka Staša Prah, oblikovalec svetlobe Andrej Hajdinjak, oblikovalec maske pa Matej Pajntar.

Otopele osebe se znajdejo v situacijah, v katerih njihovi trki namesto rasti rojevajo dodatno odtujenost.
Foto: [Prešernovo gledališče Kranj/Nada Žgank](#)